

dens Penge­mængden forbliver uforandret, det vil sige, at Kronens Værdi *synker!* Og det skal være en valutagavnlig Foranstaltning! Det er da lige det modsatte.

I det hele kunde det lyste mig en Gang at høre, hvordan man overhovedet forklarede, at en Importregulering skulde have en valutagavnlig Betydning. Ja, jeg kan tænke mig een Maade — det vil jeg straks sige —, hvorpaa en Importregulering kan virke valutagavnlig, nemlig naar den gælder Varer, som *kan produceres her i Landet*, med andre Ord, naar den, ligesom det var Tilfældet med Importreguleringen overfor Skotøj og Cigarer, virker *beskyttende*. Da den højtærede Stats- og Erhvervsminister citerede Valutakonferencens Betænkning, kom han ikke ind paa et Punkt, som i Virkeligheden er det afgørende, idet der nemlig i Valutakonferencens Betænkning peges paa „tidsbegrænsede Foranstaltninger“, hvorved man „skal søge at faa det indenlandske Forbrug i saa høj Grad som muligt dækket ved indenlandsk Produktion.“ Ja, det er i og for sig udtrykt lidt akademisk, men paa almindeligt Dansk betyder det, at det skal være Foranstaltninger, der binder Hjemlandets Efterspørgsel til det nationale Arbejdes Resultater, til den nationale Produktion, til at foretrække eller udelukkende købe de her i Landet tilvirkede Produkter, med andre Ord en *beskyttende* Foranstaltning.

Her maa jeg da beklage den Indsats i Valutaforslaget, som er sket fra *radikal* Side. Hvis jeg et Øjeblik vilde stille mig paa Socialdemokratiets Standpunkt, vilde jeg med et Suk sige: Slet Omgang for­dørrer gode Sæder! Thi det kan efter min Formening ingenlunde være i Socialdemokratiets Interesse at have modtaget denne Hjælp fra et Parti, som bringer det ind paa en Politik, der ganske fjerner sig fra, hvad der kan være Socialdemokratiets eller Arbejdervenlighedens Formaal. De Radikales Indsats er jo den, at man netop kun skal tage Varer, hvorved der ikke kan blive Beskyttelseshensyn, man skal kun tage Finansartikler, med andre Ord — og det er jo det skæbnesvangre — Artikler, som giver en stor Tøldindtægt, men som der ikke er nogen Mulighed for at erstatte gennem indenlandsk Produk-

tion, fordi vort Klima forbyder det, fordi vore naturlige Forhold ikke tillader os at producere dem. Men det er jo netop det forkerte.

Jeg kunde bedre forstaa, om det vilde tiltale det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Madsen-Mygdal), som er en saa enrageret Liberal. Det interesserede mig i saa Henseende at høre den Maade, hvorpaa det ærede Medlem affærdigede hele den danske Enevælde. Disse to, tre Aarhundreder affærdigede han med en Haåndbevægelse, idet han fortalte os, at hele Erhvervslivet den Gang havde været „hensygnende“, fordi man den Gang havde dette sllemme merkantilistiske System: Ja, Gud bedre os alle sammen, hvor var Danmark nu henne, hvis vi i de Aarhundreder havde haft „et hensygnende Erhvervsliv“ paa Grund af, at vi havde drevet Merkantilisme? Nej, i Virkeligheden var der stor Klogskab i Merkantilismen, stor Klogskab i de økonomiske Foranstaltninger, som den ældre Bernstorff, for at bruge et fremragende Eksempel, traf, stor Klogskab i Colbertismen, som var det store Mønster. Det er gennem den Slags Foranstaltninger, der her er Tale om, Foranstaltninger, der søger at faa det indenlandske Forbrug i saa høj Grad som muligt dækket ved den indenlandske Produktion, at i sin Tid den franske Industri blev skabt, det er ved den Slags Foranstaltninger, at den tyske Industri blev skabt, det er ved den Slags Foranstaltninger, at den nordamerikanske Industri blev skabt. Og lad mig tilføje, selve Toldloven af 1863 var i mange Henseender en Beskyttelseslov, som har bidraget til at skabe den danske Industri. Derfor tror jeg ikke, man saadan uden videre kan feje disse Aarhundreders økonomiske Politik til Side — selv om jeg naturligvis villigt indrømmer, at de havde den Fejl, at det ærede Medlem ikke den Gang levede.

Der er imidlertid — det tror jeg han har Ret i — det Slægtskab imellem den socialdemokratiske Tankegang og den Tankegang, der laa til Grund for de merkantilistiske Foranstaltninger, at begge forholder sig afvisende overfor den ekstreme Liberalisme, om hvilken den store socialdemokratiske Forfatter Lassalle rigtigt bemærkede, at det ikke var andet,